

۲۰۲۱/۱۰/۱۹

محمود طرزی

در وصف نسیم و سید جمال الدین افغان

نسیم صبح در گلشن وزید از جانب صحرا

عبیر آمیز و عنبر بیز و روح انگیز و جان افزا

طراوت بخش روی گل، پریشان ساز بوی گل

موافق همچو خوی گل، به طبع مردم دانا

ازو طبع چمن تازه، وزد بر روی گل غازه

ازو در گلشن آوازه، وزد در بوستان غوغا

بسوری رنگ و آب ازوی بسنبل پیچ و تاب ازوی

شده سرمست خواب ازوی دوچشم نرگس شهلا

(گریز به مدح سید)

به جسم لاله نعمان، چنان از لطف بخشد جان

که بر طبع خرد مندان، کلام نغز مولینا

جمال الدین نام او، سخن فهم و سخن پرور

خرد مند هنر گستر، فلک قدر و ملک سیما

توئی عالم توئی عامل توئی عارف توئی کامل

توئی فاضل توئی باذل توئی عاقل توئی دانا

فصاحت را تو سبحانی، بلاغت را تو احسانی

عرب را شیرۀ جانی، عجم را دیدۀ بینا

توئی کشف نکوکاری، توئی برهان دینداری

توئی فرهنگ هشیاری، توئی قاموس استغنا

نه ماه روم و شام استی که خورشید تمام استی

قبول خاص و عام استی، بجابلقا و جابلسا

ترا "طرزی" ثنا گوید، هزاران مرحبا گوید

بصدق دل دعا گوید، چه در سرا چه در ضرا

